

BASIN BÜLTENİ

04.07.2005

TRABZON MİLLETVEKİLİ
Sn. M. AKİF HAMZAÇEBİ'NİN

BANKACILIK KANUNU TASARISININ **PLAN ve BÜTÇE KOMİSYONU** **GÖRÜŞMELERİ SIRASINDA YAPMIŞ OLDUĞU** **KONUŞMANIN ÖZETİ (3)**

✓ Türk bankacılık sisteminin en büyük sorunu sermaye yetersizliğidir.

Sistemin sermaye ihtiyacı olduğu bir ortamda, yerli sermayedar bu sistemden çıkmaya çalışıyor. Demek ki, bu sistemde yanlış olan bazı şeyler var; yerli sermayedarın bu sistemden kaçışını önleyecek birtakım düzenlemeleri bu tasarıya yansıtılmak gerekir. Yerli sermayedar sistemde kalmak istemiyor. İzliyoruz, bütün banka sahibi yerli müteşebbisler, Türk müteşebbisleri, bankasını bir şekilde yabancı sermayeye satıp buradan çıkmak istiyor.

Bankacılık sistemindeki yabancı sermayeyi, diğer doğrudan yabancı yatırımlarla karıştırmamak gerekir. Doğrudan yabancı yatırıma Türkiye'nin ihtiyacı vardır, Türkiye'nin tasarruf açığı vardır, doğrudan yabancı yatırım, yabancı sermaye gelsin, Türkiye'de yatırım yapsın, istihdam alanı yaratsın, Türkiye'nin tasarruf açığını kapatmaya katkıda bulunsun; ama, bankacılık sistemindeki yabancı sermaye, portföy yatırımı şeklinde buraya gelecek olan yabancı sermayenin, bu sistemde çoğunluğu, hâkimiyeti eline geçirmesi halinde, bunun yaratacağı birtakım dezavantajlar vardır. Tamam, yabancı sermaye gelince belki biraz daha rekabet artabilir, verimlilikte, teknoloji kullanımında birtakım iyileşmeler olabilir. Bütün bunlar bunun belki olumlu yanı olarak görülebilir; ama, tüm bunların yanında birtakım olumsuzlukları yaratabileceğini de biliyoruz. Nedir bunlar;

Bir kriz anında, bir kriz temenni etmiyoruz tabii hiçbir zaman için; ama, bir kriz anında yabancı bankalar açmış oldukları kredileri çok daha çabuk geri çağırabilirler, kaynaklarını çok daha süratli bir şekilde yurtdışına transfer edebilirler. Bu çok önemlidir.

İkincisi, özellikle küçük müteşebbislerin, KOBİ'lerin kredilendirilmesine, yabancı sermayeye o kadar ilgi duyulmaz, onun öncelikleri arasında olmayabilir. Yine, bizim

ekonomimizin, bizim işadamımızın yaşadığı bazı sorunların çözümlü yabancı bankalar için çok önemli olmayabilir; örneğin, bir teminat mektubu sorunu, Bir Türk işadamının, Türk müteahhitlerinin teminat mektubu sorunu yabancı bankalar için üzerinde durulması gereken bir sorun olarak görülmeyebilir. Yine, bir kriz anında, kriz sonrası dönemde hasarların giderilmeye çalışıldığı, ekonominin yeniden rayına sokulmaya çalışıldığı bir dönemde yabancı bankalar o makro politikalara uyumu çabuk gösteremeyebilir, ilgi duymayabilir; bunun İstanbul yaklaşımında örneğini yaşadık. Bütün bunlar nedeniyle, gerçekte, bizim Türk bankacılık sisteminde, bu sistemi daha güçlü kılabilecek yerli müteşebbisin, Türk müteşebbisinin bu sisteme sermaye koymasını sağlayacak birtakım düzenlemelere ihtiyacımız var. Bu tasarı bunu getirmiyor; bu tasarı, salt bankacılık sisteminin çerçevesini düzenleyen, bankacılık sisteminde böylesi bir yapılanmayı, böylesi bir gelişimi görerek ona yönelik birtakım önlemleri içeren bir tedbir değil bu. Banka sistemini nasıl ayakta tutacağız, daha doğrusu, Türk müteşebbisinin bu sistemden kaçışını nasıl önleyeceğiz bunu tartışmalıyız.

Diğer ülkelerden örnek vereceğim, diğer ülkelerde yabancı sermayenin bankacılık sistemindeki payı ne durumdadır? Brezilya'da yüzde 27, Arjantin yüzde 48, Meksika, bakın kriz yaşamış bir ülkedir, yüzde 82; çok önemlidir, Malezya yüzde 19; ilginç bir örnektir; çünkü, Malezya Güneydođu Asya krizinde IMF programlarını uygulamayı reddeden bir ülkedir; o nedenle, orada yabancı sermayenin payının düşük olduğunu zannediyorum; Estonya yüzde 97, Çek Cumhuriyeti yüzde 96, Macaristan yüzde 83, Polonya yüzde 68.

Acaba IMF'yle ilişkileri de yürüten Sayın Bakanımız bu konuda ne düşünüyor? Türk bankacılık sisteminde Türk müteşebbisinin bu sistemde kalmasını sağlamaya yönelik bir plan var mıdır? Bu tasarıya yansımamış olmakla birlikte bir plan, hükümetin bir stratejisi var mıdır?

Kamuoyunun bilgisine sunulur.